

בש"פ 474/18 - מדינת ישראל נגד י ז מ

בבית המשפט העליון

בש"פ 474/18

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: י ז מ

בקשה רביעית להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד שרית רייך אבניאל

בשם המשיב: עו"ד ניל סיימון

החלטה

לפני בקשה רביעית להארכת מעצרו של המשיב מיום 27.1.2018 בתשעים ימים לפי חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 או עד למתן פסק הדין בתפ"ח 382-10-16 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

עמוד 1

1. כתב האישום הוגש נגד המשיב ביום 2.10.2016 יחד עם בקשה לעוצרו עד לתום הליכי המשפט נגדו. כתב האישום מייחס למשיב עבירות של אינוס ומעשה סדום בבת זוגתו לשעבר, הדחתה בחקירה ואיומים כלפיה. ביום 9.10.2016 הסכים בא-כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר אך ביקש שייערך תסקיר מעצר בעניינו. ביום 20.11.2016 התקבל תסקיר מעצר במסגרתו שלל שירות המבחן את החלופות שהוצעו על ידי המשיב והעריך כי הסיכון הנשקף ממנו לביצוע עבירות מין ואלימות גבוה. על כן המליץ שלא לשחרר את המשיב ממעצרו. ביום 21.11.2016 הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. משפטו של המשיב לא הסתיים תוך תשעה חודשים ממועד מעצרו ועל כן הורה בית משפט זה על הארכת מעצרו מדי פעם בפעם. זוהי אפוא הבקשה הרביעית מטעם המבקשת להאריך את מעצרו של המשיב בתשעים יום נוספים.
2. על פי מה שנמסר במסגרת הדיון שנערך לפני, פרשת התביעה הסתיימה כולה למעט העדתו של עד מומחה שבידיו מחקרי התקשורת על אודות מיקומו של המשיב בעת ביצוע העבירה המיוחסת לו. כאשר לטענת המשיב הוא לא שהה בקרבת בית המתלוננת במשך כשלושה חודשים לפני יום האירוע. בד בבד ויתרה המבקשת על עדותה של עדה אחרת שמטרתה הייתה שלילת טענת האליבי שבפי המשיב. ויתור העדות נעשה מפאת מצבה הבריאותי של העדה. על כן, לטענת המבקשת סיום פרשת ההוכחות קרב ובא ואין להעלות על הדעת לשחרר את המשיב לחלופת מעצר כאשר נשקפת ממנו מסוכנות רבה. ודאי נוכח התסקיר המעצר השלילי שניתן לגביו.
3. מנגד, טען בא-כוח המשיב כי מתחילתו של ההליך ועד הלום, מדובר ב"קטסטרופה ניהולית שערורייתית" של המשטרה והמבקשת. אכן, זה עתה ויתרה המבקשת על הבאתה לעדות של "עדת האליבי". ואולם, חוות הדעת על מחקרי התקשורת לגבי מיקומו של המשיב טרם הומצאה לו ואף לא הוגשה בקשה להוסיפה כראייה לבית המשפט המחוזי. אין המדובר במחדל בודד, שכן מתחילת חקירת האירוע, המשטרה הייתה רווית מחדלים. היא לא הגיעה לזירת האירוע, חרף העובדה שהמתלוננת התלוננה רק כשבוע לאחר המעשים המיוחסים למשיב. באותו שלב ניתן היה להתחקות אחר ממצאים פורנזיים אשר היו נמצאים בזירה לו אכן גרסת המתלוננת הייתה נכונה. לדוגמה, שערות או תאי זרע שהותיר המשיב במקום וכיוצא באלה. מאז המשטרה משחזרת ראיות וממציאה דוחות ומזכרים שלא באו זכרם בתיק החקירה המקורי. אכן, ממצאי התסקיר שליליים, אך מסוכנותו של המשיב ממוקדת כלפי המתלוננת לבדה. על כן, ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב על ידי חלופת מעצר המבטיחה את הרחקתו מן המתלוננת.
4. כאמור, תסקיר המעצר לגבי המשיב איננו חיובי. בשעתו הוא הציע להשתחרר בפיקוח בת זוגו הנוכחית ואחותו. ברם, שירות המבחן התרשם כי אין בכוחן של השתיים לפקח עליו ולהציב לו גבולות. ההתרשמות ממנו הייתה, לאור היותו רצידיוויסט בעבירות אלימות כלפי בנות זוג, כי שהותו בחלופת מעצר בפיקוחה של בת זוגו הנוכחית, אף עלולה להעמידה בסיכון לאלימות מצדו. בנוסף, עד למעצרו של המשיב הוא ריצה ארבעה עונשי מעצר בפועל, בהם מאסר בפועל במשך שמונה שנים בגין עבירות מין כלפי בתה של אשתו הראשונה. כמו כן, תשעה חודשים בלבד לפני הגשת כתב האישום הנוכחית נגדו, שוחרר ממאסר בגין עבירות באלימות כלפי המתלוננת.
5. קשה לשפוט מה רבו מעשי או מחדלי המשטרה בחקירת האירוע וכיצד נולד הצורך לעת הזאת בהגשת חוות דעת מקצועית על אודות מיקום המשיב בעת האירוע. ייתכן שיש גם ממש בדברי בא-כוח המשיב. ואולם לעת הזאת, כאשר פרשת התביעה עומדת על סף סיומה ונוכח המסוכנות הרבה ביותר הנשקפת מהמשיב – ולא דווקא כלפי המתלוננת לבדה, אלא כלפי כל בת זוג הבאה אתו במגע – אין מנוס אלא מהארכת המעצר המבוקשת למשך תשעים יום. יש לקוות כי הארכה זו תספיק לבית המשפט המחוזי להגיע לכלל הכרעת דין בעניינו של המשיב, שכן כאמור, על פי הצהרת בא-כוח המבקשת, יש בכך די.

ניתנה היום, כ"ו בשבט התשע"ח (11.2.2018).

ש ו פ ט
